

kedves szeretett jó barátom!

Nem tudat mit írni. A hi fájdalmakat s mi-
gya hoz halatlan rettentés, vesztességel
tel, mi is annyira érzéssel, azt leírni
nem lehet, éppen mint ha csak közü-
lőnk vesztellőnk volna el ismét vala-
kit; minden nap fájdalomason emlé-
keztet s emlégetünk beennetek.

A jó isten adja nektek erőt s könnyű-
csapós elviselésére; vigasztalni be-
teket azt, még csak megkísérelni is
holondság volna; az istő a fájdalom
isten adhat csak megküldést, és a' is
Elessem: de tel mégis, hogy némileg
magatokat is erősítsétek; hiszen ez a
világ kezeletől igyvan, azt még se
hívjuk meg nevelni, oly égető a fájdalom

mi a lételek morái, hogy az ember szívet
lelkét ki tépjé ha lehetne. Kétség tel-
keim, mily végzetellessel meg nyugvást keres-
het csak az is hogy mégis vég órájában áll-
hatta volna a halálhoz ölethetlenség, a gaz-
ártatlan szenvedő is láthatatlan elbűvölő
hatást költött, ^{mint ő hittem} hegény szenvedésen kenne-
nem, pihenjen csendesen. Ó Istenem -
mily vizsgálódáson a hitben csak egy me-
net előlönt, hogy agódot az igaz keze-
ket hirtet adata, nem örökre vetett el
kölönt, oh nem nem, én olyan hűlőg vagyok
e rendületlen hidegben hogy ismét halál
hozni fogint egy jobb egy közeledekesebb
életben: adjon a mindenható kezed is
kezezem némi kis enyhülést e hit-
ben; míg az idő, a hosszú idő a többet is
meg hozza. Csak ahány is adjon az Isten
neked elég erőt hogy meg bírjad e hosszú
szenvedést, mert meg van a hited
élveket, hát az a his kezes ártat.

lou Léony, elvesztet kékes peresetteimet
his utádjá, nem kel e, hogy ő érte eljél,
és a többiek, általl jó férjert fiat, a hit
peresmet és csünet rajta, oh Eresem e.
vösies magad mégis a hogy lehet, nagyon
lét a légedett igaz testvéri lélekkel
perelő barátmet.

Mi is küzdök az élettel csak, an
nyi reményes jutatmetem is, hogy emelteni
lehet, hogy mégis élni van az ember;
annyi kétség annyi rettegés csak most is
a mit ki kel álom: ez a betegség jó -
miskám is napról napra nem hogy járát
na de talán még rosszabbul van; sovány
elgyengült rozátmeté, úgy féltem olyan
hávalom agóvalmetem rajta; hát így van
az ember, olygyomorult igazán ez az egész
élet. Kékes jó belkém mit mondját
hát néktek; eméltkórom értelet. Ez -
ttem halálom nagy, ha ad fejálmát
ait erőt is. Legyen veletek a betegség
gyökérrelmetem pereseteim
igaz barátmet
Touppainé.

K513/1054

Kedves barátom!

Hosszú predikációs társaság a halossas
paródiával: könnyű; egy igaz jó
szelvény, melyet az ember meg legyen elő-
gedve, midőn hűvös barátain vigasztalás
alaja: lehetetlen. Én érem én. Issem
enyhítsem, vigasztaljam meg beemeseke!

Egyen midőn gyászos leveled érkezik: a társaság
én is imi hozzá; jókai könnyen vélelő, vagy
fajdalom igen is vélelő esetről. Aronban
hadd maradjon hallgatásban. Elég neked a
magasod fajdalma, s akkor, vigyis éresem fog-
jaot az: mi a társaság mondani.

En nagyon heves vagyok; heves, hónapok óta
esem, kütyedek; javulok, fordulás ei - se-
mény nélkül.

Issem áldjam meg, beemeseke, s a szív eső a
nehéz leveles hordozásam!

Haza, január 24. 1866

igaz barát
Tompainilák